

तस्य आलम्बनकाले स्नापितस्य निर्णेजनं निर्णिक् तथा निजतेः सम्पदादित्वाद्वावे
द्विप् । तथा रेक्णासा प्रावृतस्य आह्लादितस्य रेक्णा इति धननाम [निघ० २. १०.]
धनेन सौवर्णमणिलक्षणेन प्रावृतस्य अश्वस्य सौवर्णान्मणीन्केसरपुष्पेषु पत्न्य आ-
वयन्तीत्युक्तेः ॥ २५ ॥

एष हागः पुरोऽश्वेन वाजिना पूजो भागो नीयते विश्वदेव्यः ।

अभिप्रियं यत्पुरोडाशमर्वता तष्टेदेनऽ सौश्रवसाय जिन्वति ॥ २६ ॥

यत् यदा एषः हागोऽजः वाजिना वेगवताश्चेन पुरः पुरस्तात् नीयते प्राप्यते
ललाटवद्धत्वात् । कीदृशः हागः पूजो भागः पूजाति देवानिति पूषाग्निस्तस्य भा-
गः भजनीयः अग्निषो रराटे इत्युक्तत्वात् [२४. १.] । तथा विश्वदेव्यः विश्वेभ्यो हि-
तः सर्वदेवार्हः अग्नेः सर्वदेवात्मकत्वात् । तदा तष्टा इत् तष्टैव प्रजापतिरेव अ-
र्वता अश्वेन सह एनं हागं जिन्वति प्रीणाति । किमर्थं सौश्रवसाय शोभनं श्रवः
कीर्तिर्यस्य सः सुश्रवास्तस्य भावः सौश्रवसं तस्मै सुकीर्तये यज्ञेऽमृतानां स्वर्गा-
न्नेरुक्तत्वात् । किम्भूतमेनम् अभिप्रियम् अभिप्रीणातीति तम् समन्ताद्देवानां प्री-
णयितारम् । पुरोडाशं पुरो डाशन्ते ददति एनं स पुरोडाशः तम् पुरस्तादात-
व्यम् ॥ २६ ॥

यद्विष्यमृतुशो देवयानं त्रिर्मानुषाः पर्यग्नं नयन्ति ।

अत्रा पूजः प्रथमो भाग इति यज्ञं देवेभ्यः प्रतिवेदयन्नजः ॥ २७ ॥

मानुषा मनुष्या ऋत्विजो यत् यदा अश्वं त्रिः परिणयन्ति वारत्रयं पर्यग्निकुर्व-
न्ति । कीदृशमश्वं रुविष्यं रुविषे हितं रुविर्योग्यम् । ऋतुशः ऋतौ-ऋतौ यज्ञ-
काले देवयानं देवानां प्रापणीयं देवेषु यानं गमनं यस्य तम् देवयानमार्गगा-
मिनं वा यदा देववदादित्यवद्यानं गतिर्यस्य अनिवारितगतिमित्यर्थः । अत्रास्मि-
न्समये पर्यग्निकरणकाले पूजः पोषकस्य वृद्धस्य वाग्निर्भागोऽजः प्रथमः पुरोगामी
सन् इति गहति । किं कुर्वन् देवेभ्यः यज्ञं प्रतिवेदयन् प्रख्यापयन् स्वशब्देन
ज्ञापयन् पूष वृद्धौ पूषति वर्धते पूषाग्निः ॥ २७ ॥